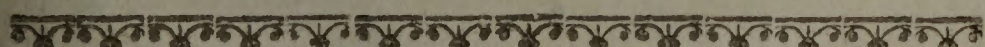

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

DIARRHŒA.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,

DE

DIARRHŒA.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

JACOBUS SKELTON GILLIAM,

VIRGINIENSIS,

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXVI.

Patri suo honorando,

Et carissimo,

R O B E R T O G I L L I A M,

Armigero,

Petropoli in Virginia,

Propter amorem vere paternum,

Et curam in regendis studiis positam ;

Item,

Viro erudito et praecellenti,

T H E O D O R I C O B L A N D,

De Cawson,

In Virginia,

Qui animi optima quaque dote praeditus,

Amplissima civitatis munera,

Et bello et pace, ornatissime expleverit,

Ob amicitiam,

Qua se semper dignatus est ;

Et

Part (no. 1000000000)

1. 1000000000

ROBERTO GILIA M.

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

Et

Viro illustri,

ALEXANDRO GLASS STRACHAN, M. D.

Inter Virginienfes artem feliciter exercenti,

Amico suo dilectiffimo ;

Scientia,

Ingenii benevolentia,

Morumque urbanitate,

Nemini secundo ;

Ob plurima beneficia,

Quae in fe contulerit,

Dum tutela et domo ejus feliciffime ufus fuerit;

Nec non,

Viro eximio

C A R O L O D U N C A N,

Armigero,

Omni virtute, quae civem et amicum decorat,

Ornato,

Sibi cariffimo, et nunquam fatis colendo ;

Denique,

Denique,

Amico ornatissimo,

J O A N N I S K E L T O N,

Armigero,

Novi-Castelli super Tynam,

Ab omnibus, quibus familiaris est,

Jure aestimato ;

Postremo,

J O A N N I G I L L I A M,

Armigero,

Fratri optimo, et dilectissimo,

Propter amorem, qui inter sese,

Ab ineunte aetate,

Intercefferit ;

Hanc dissertationem inauguralem,

Primum suum in arte salutifera laborem,

Ea, quam illis reverentia debet,

D. D. Cq.

A U C T O R.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

DIARRHOEA.

ETSI plurima eorum quae de diarrhoea referam, parva forsitan, et levia memoratu videri, haud nescius sum; veniam tamen, penes ingenuos, mihi impetrabilem fore spero. Praeterquam enim, quod rarissime propositum fuerit, de variis hujus morbi speciebus generatim differere, observationes sinceriores apud plerosque auctores, qui eum depinxerint, hypothese adeo contaminatae inveniuntur, ut ex iis nullos fere fructus percipere potest inassuetus.

†

A

Diarrhoeae

Diarrhoeae definitio a Sauvagesio prolata, nempe, *excrementitiorum humorum frequens ac intempestiva dejectio*, prae caeteris considerari meretur, tum ob auctoris scientiam, tum quia vestigia hujus fere secuti sunt nosologi. Ea autem neutiquam proposita est, ut generi, lenteriam, coeliacam, aliasque species deinde memorandas continenti, competeret, neque diarrhoeam a dysenteria discriminat. Et inde est, quod Linnaeum aut Vogelium seorsum introspicere praeterea, sine usu esset; Sauvagesio enim adfensisse videntur, ac nihil super hac re in ipsis novum habent. Sagarus autem, more suo solito, fusior est, quam nosologiae convenit, ut definitione ejus disci potest, nimirum, “ Est recrementorum, et excrementorum ut plurimum fluxilium, frequens per anum dejectio, notabilis, constans, adeoque morbofa.” Sed, quoniam primo apparebit aspectu a prioribus haud multum diffidere, quod memoraverit, penitioris contemplari scrutatione, alienum videretur. Postremo, diarrhoea a Cullenio perillustri finitur, *dejectio frequens, morbus non contagiosus, pyrexia nulla primaria*. Neque definitio, qua utemur, ab eo multum discrepat, nempe,

pe, Frequens et copiosa dejectio, plerumque sine vehementi sensu doloris, vel pyrexia primaria.

Hic morbus a Graecis διαρροια απο του διαρρειν, et a Latinis ventris fluxus nominatus fuit. Sed duplex epitheton nosologiae minus convenit, et in ejus systematibus usurpatur diarrhoea.

Species ejus inter se variant, vel prout pro materia habeant, mucum, lympham, lacteum humorem, chylo similem, bilem, cibum vix mutatum, pus, et materiam seroso-cruentam, vel pro horum inter se misturis diversis, aliasve res non bene determinatas *. Hinc varia nomina, ut
puta,

* Tulpius, exempla gratia, casum mulieris gracilis ac tenerae narrat, quae afflicta frequentius, sive a febre tertiana, sive ab obstructo liene, excrevit tandem singulis diebus quatuordecem amplius menses, plurimum flavescens adipis incumbens stercore, instar butyri liquefacti. Sed ea plerumque copia, ut potuisset, modo quis illum colligisset, repleti aliquot vascula. Carbonibus injectus edebat flammam satis lucidam, et remanens aliquandiu in excretis refrigeratis concrefcebat instar durioris adipis. Et deinde addit, quod summe admirandum, prodibat semper sine torminibus, sine macie, nedum febre colliquativa. Vid. Tulp. observat. med. cap. xviii.

puta, diarrhoea mucosa, biliosa, coeliaca, lienteria, et haepatirrhoea, illis fuerint indita; et harum historia generalis, utcunque difficilis, adgredienda est.

Initio morbi, venter murmure circum quodam fluctuante increpat, dein dolor sive gravitatis sensus a lumbis, sive umbilici regione, ad ventrem inferiorem extensus, oboritur. Qui non solum dejectionem alvi, sed aliquando nauseam aut vomitum excitat. Saepius vero tantum solvitur alvus, et deinde aeger se melius habere videtur. Atque brevi post, incertis tamen intervallis, eadem signa moveri solent, ac iisdem stipantur effectibus. Verum nulla febris adest, neque dolores violenti cientur: Ac sane morbus saepe levis, et sive sua sponte, sive remediis adhibitis, cito cedere solet.

Si tamen aliquamdiu permanferit, aut vehemens fuerit, vultus pallor, cibi fastidium, perspirationis * ac urinae imminutio, sitisque excipiunt.

* Sicut inter aphorismos staticos Keill id repertum est,

cipiunt. Tenefmus levis inſtat, totum corpus in maraſmum deducitur, crura tument, et hydrops generalis, rarius quamvis, tamen ſequitur aliquando. Ubi autem vitæ finis aegro appropinquaverit, ſudore egelido, viſcido, atque plerumque ingenti ſuffunditur: Alvusque, noctu et interdiu ſimiliter, citiſſima fit.

Qui notas diarrhoeæ juſto examine conſideraverit, is a dyſenteria, omnibuſque aliis morborum generibus, illas diſcriminare poterit. In diarrhoea doloris ſenſus ſive tolerabilis, ſive nullus eſt; et dejectiones, ſine ſanguinis miſtura, febris primaria, vel foecum naturalium retentione, frequentes ſunt. Quibus in dyſenteria, omnia prorsus contraria ſunt. Quinetiam inter diarrhoeam et choleram diſcrimen eſt:

Huic

eſt, *medicamenta purgantia perſpirationem non impedire*, idem cum venter aliis de cauſis fluit, evenire crederes. Iſiuſmodi tamen opinioni, uti corporis ſtatus diverſi illas conſequuntur, humorque minor ex aëre reſorptus, tantum virum ſefelliſſe potuiſſet, vix aſſentiendum eſt: Praeſertim vero quando, hiſtoria medica, rem aliter ſe habere, univerſe teſtatur.

Huic furarum spasmi superveniunt, et ampla copia bilis e ventriculo et intestinis ejicitur. In illa autem ejusmodi phaenomena nunquam sese ostendunt. Praeterea, si notae morbi alioquin ancipites sint, notandum est, quod prout cholera fecus ac diarrhoea tentatos, symptomata violentissima exercent, ita summa debilitas breviori post tempore, quam inceperint, enascitur.

Opportunitas ad diarrhoeam, e nimia corporis totius, ac speciatim fibrarum intestinorum musculosarum mobilitate *, constare videtur; quae pro systematis imbecillitate minor majorve in genere futura. Ea, tamen, cum vigore, licet rarius, juncta observatur. Neque aliquis est, ut credo, qui negabit, posse hanc rem incidere, utcunque ambigua, ratio qua fiat, mansura erit, si secum meditetur, quam frequenter diarrhoea morbillos, aliosque morbos phlogisticos, sequitur, et quomodo, Sydenhamio expertissimo teste, curari oportet. Quinimo nihil occurrit, ut egregie

* Per mobilitatem significatur tantummodo facultas, qua fibrae musculosae ad stimuli contactum se contrahunt.

gie demonstrat phrenitis, quo minus hi status corporis diversi eodem tempore existere possint.

Stimuli diarrhoeam concitantes a fidelissimis auctoribus memorati sunt; neque si avebat animus, in potestate nostra, ab illis ut multum deflectere collocatum esset. At primo quidem his salina, venena putria, et horum effluvia annumerari possint: Et cibus quoque, si ad ingluviem ingestus fuerit. Verum fateor, valetudine extante, perdifficile futurum, alimentum adeo copiosum devorare, habita subinde ratione virium digestionis, ut diarrhoeam excitet, nisi qualitate etiam laederet. Siquidemque helluones, qui nobis familiares fuere, diarrhoea non semel laborabant, nisi esculentorum genus suspici etiam posset; ac sane crediderim, rem in genere ita eventuram.

Nimia copia bilis, succi pancreatici, mucii, et liquoris ex arteriis exhalantibus, in intestinis effusa, alvum etiam cient: Mutationes vero quas tulerint, si aliquae sint, ut hunc effectum ederent, quoniam sensus penitus subterfugiunt, ita inter pathologos aliquid discordiae moverunt. Sentimus autem super hac re,
stimulum

stimulum ex horum quantitate intestinis imper-
titum ad eventum efficiendum satis sufficere.
Sed hujusmodi controversiam penitus scrutari
ad rem non pertinet: Propemodum ambae sen-
tentiae ad easdem consecutiones trahunt. Con-
ceditur utrinque, ipsa post stimulando, quam ad
intestina adhibita fuerint, diarrhoeam efficere.

Acida et acescentia in causis hujus morbi e-
tiam sunt. Quomodo autem eum efficerent, inter
pathologos ambigitur. Neque dijudicare ausim,
num potestate directe stimulante agant, proprie-
tatemve diversissimam exerendo, feminium au-
geant, ideoque nociva fiant. Ut vero alvus in
plagis meridionalibus, quam frigidis, inde rarius
exercetur, sic probabile est, bilis cum illis mistu-
ram non laesuram.

Inflammatiō intestinorum erysipelatoſa eoſ-
dem effectus habuit. Et interdum, poſtquam
venter effluere ceſſaverit, vomitus vehemens ſu-
pervenit, et paulo poſt circa fauces erumpit ery-
thema, ita ut ſuſpiceres, id intestina, ventricu-
lum, et fauces viciffim obſediſſe *.

Alimenti

* Cullen. ill. prælectiones.

Alimenti quoque mutatio, si praeter consuetudinem fit, alvum solvit. Ex amico ingenioso, qui chirurgiae artem per tres annos in India Orientali exercuit, discimus, praefectos et milites, qui vinclis Hyder Ally absoluti sunt, in quibus, plurimis mensibus, oryza et capsico assiduo pasti ante tenebantur, diarrhoea laboravisse, si quando cibum animale, nisi minimam quantitatem, assumpserint. Ac indigenae quibus n. os est oryza vivere apud Cudalore obfessi, dein postquam carnem devorare cogebantur similiter perpassi sunt. Ita etiam navigans, qui plurimis hebdomadis victum ex animalibus confectum comest, vegetabilibus purgatur.

Aliae caeterum causae praeter enumeratas nocere reperiuntur. Sic testimonia quotidiana non desunt, ubi vermes hujusmodi malis molesti fuerunt. Forte et contagio huc referenda. Plerique vero ejus suspicionem repudiare, quasi a morbi crebritate profluentem, quae, ad quidlibet firmandum, quoniam tot aliae res, ac praesertim aëris et diaetae permutationes, in eundem finem conspirent, neutiquam proficere potest.

†

B

Haec

Haec tamen cuncta, multaque istiusmodi alia, quae omni ex ore evenire solent, aliter sentientes convincendo non satis sufficiunt, et forte quaestionem universam in medio linquere fatius foret. Verum extiterunt exempla, ut ipsi in partibus Americae interioribus vidimus, ubi a frigore et morbillis, ventris fluxus ortus est, quamvis et sub prima ejus scaturigine, ut adfolet, ne quidem suspici posset contagio, nullo nempe cum dysentericis commercio praeveniente, tamen deinde cum is in deterius inclinavit, manifeste contagiosus evadebat, quique affiderunt, similiter correpti sunt, donec totas pervagatus est familias. Quae ut crederem, demonstrarent saltem, quod quaedam diarrhoeae causae morbum contagiosum generali ab ejus facie gradu tantum discrepantem efficere possint. Nec sane multum interest, siue eum dysenteriam, siue diarrhoeam contagiosam nuncupaveris.

Practicorum observatis nondum decisum est, an hic morbus ex adipe aliis cum cibis ingesto effluere possit. Tamen, quoniam sebum concoctu difficillimum existere, experimentis invenitur,

nitur *, nihil obstat, quominus, pariter ac alia alimenti genera, si nimia copia assumptum fuerit, intestina offendat. Solet vero parum affligere. Erat, qui id solum aliquandiu depastus, inde caeteris e cibis plus nutrimenti acquisivit. Atque quaedam e gentibus borealibus, ubi frigus organa concoctionis firmare videretur, oleocete rancidulo impune vescuntur. Quae e motibus alvum vix evenirent.

Denique, inquirendum restat, num electricitas in aëre coacervata, diarrhoeae faciendae fatis sit. Id posse fieri, ex eo perquam probabile redditur, quod familiaris et ingeniosus amicus Samuel Latham-Mitchell, Americanus, de femina habitus delicatioris, hoc ad propositum mecum communicatus est, quae quotiescunque tonitrua fuerint, diarrhoea correpta est, atque ex iis effectus adeo insignes fuerunt, ut aliquot ante horas, illa fore eventura, alvo perturbata, praesentire quiret: Pavore tamen non terrebatur, neque

* Vide Experiments on Digestion by Mr Gosse, appendix to the translation of Spallanzani.

neque imbribus solis, aliquid mali passa est. Sive vero medii ambientis vires mutando, sive simplicibus, stimulando, illa egit, dijudicatu difficile est.

His consideratis, quasi per suum stimulum in intestinis agentibus, nunc quibus, vel in toto corpore vel in ejus partibus, vitiis, idem morbus cieri potest, quantum instituti ratio patitur, memorandum. Quantopere mesenterii glandulae obturatae, ulceraque partium cum intestinis commercium speciale obtinentium in hunc finem conspirent, medicorum monumenta satis ostendunt: Nec est, ut credo, qui id negabit. An vero idem ex infirmitate vasorum lacteorum, sanguinisve in intestinis effusione accidat, non adeo liquet. Animi autem perturbationes, ut timor et ira, exanthemata, febres, dentitio, hydrops, ischuria renalis, et arthritis, similes noxas illis praestiterunt; nihilque ad eas magis conferre potest, quam perspirationis imminutio. Unde frigus et humor, siquidem id praestant, inter diarrhoeae causas annumeranda.

Quod

Quod ad horum operandi modum pertinet, notandum est, quod materiae ab aliarum partium ulceribus, vel obstructione, ad intestina translatio, illa stimulando diarrhoeam efficit. Frequentissime autem evenit, ut ea res suspicari nequeat, et venter, ex relatione inter illum reliquumque corpus existente, affici duntaxat videretur. Diarrhoeam a febribus, exanthematibus, arthritide, et mentis pathematibus, hoc modo fieri crediderim. Acritas enim morbosa, quae nocere existimatur, in sanguine circulante his laborantium minime deprehensa est. Atque serum, quacum ad intestina transire existimata est, putredini, quam globuli rubri, minus obnoxium est. Praeterea, sedes interiores, quoniam in variolosis cadaveribus a pustulis liberae et mundae inveniuntur*, actioni variolosae resistere quodammodo viderentur. Quinimo pustularum desquamationem diarrhoea haud raro sequitur, ubi materia variolarum e corpore fere eliminata

* Vid. Bonet. in Sepul. Anatom. tom. 3. obs. ix. N. 1. p. 23. Peyer. filii observ. anat. xi. Haller. Opuscul. Pathol. obs. xlv. Cotun. de sedibus variol. cap. lxi.

eliminata est. In febribus autem praecipue, ratione acrimoniae existentis medicorum sententiae differunt; neque ideo philosophiae sanae congruens esset, inde diarrhoeae causam, illis supervenientis deducere. Sin ista, juxta nonnullorum sententiam, admissa fuerit, nihil prohiberet, quo minus caeterae causae, prius nempe vitiatas partibus solidis, canali intestinali, in actum morbosum deducendo sufficerent. Infirmitas corporis totius, pariter et partis, usitati interventu stimuli, illud efficere valet; et quidem praeterea fluidorum degeneratio tanquam causa hujus mali proximior immerito adscripta fuisse videtur; quatenus id in calidis quam frigidis climatibus rarius ortum est.

Postremo, quod ad consortium inter arthritidem et diarrhoeam attinet, nullus dubito, quin corporis status huic patens, increcendo gradatim, illam concire posset. Sic virum cognoscimus, qui paucis ante annos tempestate exeunte autumnali, diarrhoea quotannis tentatus est, dein vero cum lustrum octavum fere explevisset, illa, podagra excipiente, cessavit ex toto. Haec autem, e contra, eodem anni tempore, inde paroxysmos

roxyfmos ad quartam vicem ufque redintegra-
vit.

Hujus morbi caufa proxima e motu periftal-
tico inteftinorum citatiore conftare videtur, fub
quo haec non folum crebrius contrahuntur;
fed etiam repetito fuo aétu, humores aliunde ad
primas vias feruntur, et mucus praefertim e
glandulis inteftinorum uberius fecernitur*. Un-
de ratio patet, quare in hoc morbo alvi eva-
cuatio adeo frequens eft.

Nullam aliam caufam proximiorē agnofci-
mus : Certe inteftinorum debilitas fola, ut in-
dubitata et quotidiana exempla fatiſ demon-
ſtrant, pari ratione agere neutiquam valet. Et
ex ſententia mea, ſphincteris ani laxitas pro
cauſa minus juſte habetur; eo enim muſculo ex
fiſtulae callo ſecato, alvus ideo non fere percita
eſt. Quantum vero, e contra, fola aétio inteſti-
norum, utcunque invito homine, proficere poteſt,
nemini

* Vid. Junc. ill. conſpectus pathol. tab. xiii. de mor-
bis primarum viarum.

nemini latet. Atque praeterea Wepferi experimentum, si necessarium esset, hanc rem loco illustri posuit. Catello vitri antimonii scrupulum cum lacte dedit, atque, post tertiam horam, abdomen incidit, vulnere amplo facto, intestina et ventriculus cum impetu prorumpebat. Ventriculus supra modum distentus erat. Intestinis prorsus denudatis, et extra abdomen propendentibus, nihilominus faeces flavas consistentiae prope naturalis exoneravit; videbatur motus intestinorum peristalticus*. Quo in casu faeces vi intestinorum, ut patet, expulsae sunt.

Quamvis autem diarrhoeam huic causae tribuendam diximus, non inficiamur tamen, quod ejus status, pro diversa aetate, sexu, vitae genere, et corporis seorsim valetudine, ratione majoris et minoris, variantes, praxin quodammodo dissimilem postulare possint.

Ut in aliis morbis, de exitu praefagium, ex notis salutis aut mortis valentioribus sumendum est; perinde diarrhoea, utpote symptomata ejus levia sunt facile sanari solet. Mulieres vero, quam

* Cicut. aquat. hist. et noxae cap. 20. p. 321.

quam viri, senes et pueri, quam juvenes, difficilius eam sustinent. Item, si aegrotus ad sanitatem restitueretur, in morbum deinceps facilius incidit. Spesque minor erit, quo vetustius vitium est. Illūstris B. V. Swieten testatur, se diarrhoeas vidisse, in initio neglectas per annos, quacunque excogitaretur methodo, immedicabiles durasse *.

Periculum autem summum est quando diarrhoea aliis morbis supervenerit; quippe in his, vires, sive jamjam absumptae sunt, sive licet in principio validae fuerint, intestinis vitio fixo et permanente laesis, hae serius ocysusve imminuuntur. Si tamen malum prius leve fuerit, alterum ei plerumque respondebit.

Diarrhoea a quibusdam auctoribus inter salutis molimina annumerata est, et perquirendum videtur, num tales morbi facies revera existant, et quando sistendae sint?

†

C

Riverius,

* Comment. de diarrhoea febrili, tom. 2. p. 383.

Riverius, in prax. med. lib. XVII. sect. 3. cap. 1. de feb. pest. animadvertit, hunc morbum in principio morbi saepe salubriter fluere, quod etiam aliquando esse lethale signum experientia docuit. Rursum, praemissa aliqua coctione, visus est ab alvi fluxu laborans interimiri, nonnunquam vero liberari. Ita tamen distinguendum est. Cum venenosa qualitas praepollet, quo magis a principio, per alvi fluxum prolabitur materia, eo securior est; at, cum ex humorum putredine majore parte morbus oritur, deterius se habent, quibus alvus a principio solvitur. Narratque Trallianus * se aegros vidisse magnum periculum incidere, ita ut phrenitici, aut lethargici efficerentur, doloresque capitis, aut perniciosae in iis parotides excitarentur, si venter initio affectus ad quartum quintumve diem profluxerit, et postea fluor aut per se, aut medici auxilio, substiterit. Quomodo vero id ab hoc genere symptomatum, nisi minore gradu, qui tamen extra limites sanitatis ponitur, variat (ut credimus rem se habere), ex horum virorum praeclarissimorum

* P. 420. de alv. profluvio.

praeclarissimorum notationibus deducere difficillimum esset.

Praeterea, medicorum monumenta ex aevo remotiore conservata, cum recentiorum experientia super hac re tam parum conveniunt, ut verisimile sit, si forte temporarium diarrhoeae in quibusdam morbis sthenicis effectum exciperes, ingentem rerum varietatem, qua omnis morbus cingitur, eatenus medicos in errorem induxisse, quoad id alvi fluxioni adscripserunt, quod alia de causa ortum est. Illique sententiae, quae, nimirum, diarrhoeae salutem fere negligit, facilius accedo. Nam concessio, quod ejus effectus in principio minus laederint, attamen non minus verum manebit, eos neutiquam perstare posse, quin corpus inde summam noxam acceperit, morbisque efficacissime auxiliamur quam primum obstando. Adeoque, quod ad curationem pertinet, haec a principio ad finem morbi usque tentanda est. Ubi autem ad casus singulares adhibetur, omnia morbi phaenomena corporisque natura curiose perspicere debent. Sunt enim non solum varii ejus status opportunitatem praestantes, ut supra dictum est, sed

sed item motus peristalticus intestinorum vi præter crebritatem eousque variare possit, ut praxis dissimilis postulari queat. Quam discrepantiam attentus medicus agnoscat plerumque, prout inflammationis, aut astheniae notae, maxime valeant.

Quoniam igitur diarrhoeae pathologia cuiquam curationi universali nullum fundamentum jacet, ac diversae, prout res postulent, methodi persequendae sunt; in remediis illius morbi tradendis, quicquid docuerit experientia, ordine neglecta, tantum referemus.

Venaesectio quibusdam diarrhoeae casibus plurimum opis attulisse, optimis auctoribus memoratur; et ergo ne penitus praetervidenda est. Ut vero aegroti vires usque exacte perspicere non possunt, ac morbo incrementum fumente, languere cito incipiunt, praestat plerumque sanguinem non emittere. Neque in genere purgatione opus est; alvus enim morbo ipso faecibus liberatur; et purgantia, cum intestina recte stimulent, ideo causam morbi adaugere possint. Si nihilominus tamen illa necessaria esse

esse crederes, e salibus mediis seligenda sunt. Et post eorum operationem absolutam, si metus sit, ne fluor alvi nimius sequeretur, clysmata idonea injici possint. Rhabarbarum et Rhaponticum, quae utpote quoniam una cum vi purgante manifestam astrictionem habeant, eligi solita sunt, stimulo suo intestina magis irritant quam tuto fieri possit. Atque ob hanc causam etiam, cathartica valentiora, quoad discere possumus, summa cura evitanda sunt.

Vomitus inter evacuantia, diarrhoeae curationi responsura, utilissimus esse videtur. Ne tamen, vehementi corporis agitatione, aliquid offensae aegro attrahi possit, ille nimis valentibus medicamentis fieri non oporteret. Itaque omnibus aliis palmam praeripit vulgare illud, et facile parabile medicamentum, ipecacuanhae radix, quae etiam infantibus tuto dari possit, atque ob vires, tanquam diarrhoeae remedium, nostris etiamnum temporibus summa laude celebratur. Cum autem aliquando, rarius tamen, accidat, quod vomitus vehemens, incipiente diarrhoea, item urget, tum requiritur ut aegrotus, quantum fieri possit, se quieti daret, eademque

que ratione arbitramur auxilium ex haustibus salinis effervescentibus potius, quam emeticis, in talibus casibus esse quaerendum. Sique id non sufficeret, opium caute adhiberi potest.

Interest item, ubi fitis molestiam fecerit, eam quam primum sedare. Nihilque ad hoc propositum magis proficiet, quam acidum vitriolicum aquae ad gratum acorem immixtum. Acida enim vegetabilia dolorem plerumque creant, quodque experti sumus, alvum facilius resolvunt.

Insuper aegroti cibo et potione quae conveniunt, frigidis in genere uti possint. Sic memini casum vidisse, ubi nullum alimenti genus per aliquot dies assumere potuisset hoc morbo laborans, quin vomitus violentissimus inde exciperet, donec ingenti fiti et calore exagitatus, lactem cum glacie tentaverit, quod adeo felici successu stipatum est, ut postea a vomitu immunis restitit, quamvis per plures dies id pro potu communi ingerebatur.

Opium, omni morbi tempore, ubi imbecillitas urgeat, ac morbus inflammationis particeps esse

esse non videatur, ut ubique in suis operibus docuerunt auctores, usufque hodiernus confirmavit, plerumque tutissimum est; ac usurpari puto. Atque, etiamsi per plures hebdomadas quotidie daretur, nulla ratio erit, cur periculum inde proventurum, ut multum metueretur.

Quanquam autem ista concesserim, non tamen utique sequitur, quin ob rationes recensitas commonere vellem, ne quis illi sententiæ nimium auscultaret, quæ, quam primum morbus ingruere sentitur, omnibus in casibus, opium propinari præcipit: Ac specialius quidem, quando ipse ego tristi edoctus experientia, nocivos ejus effectus, sine discrimine adhibiti, pulchre meminero.

Putaverunt quidam, compositiones officinales, quæ opium ingreditur, julapium fistens et elixir paregoricum, illi anteponendas esse. Equidem et casum in nosocomio Edinensi vidi, ubi elixir paregoricum gravissimam hydropici diarrhoeam, aliis inexpugnabilem remediis, compe-

cere

cere visum est; nec inficiandum est, stimulum modicum quandoque responsum, ubi validior laederet. Haec tamen remedia, ex sententia mea, nulla alia ratione prae aliis valere possint. Quippe in diarrhoeis curandis, medicamenta optime solida forma exhibentur, ut diutius in primis viis haereant, et partim in intestinis digerantur. In his vero soluta dantur. Clysmata similia amylo mistorum, eodem cum fructu, et quidem majore, injecta sunt. Ut autem hunc usum habeant, quamdiu possint, retineri debent; eoque cavendum ne mole sua intestina irritent. In adultis, quinque sexve unciarum quantitatem non excederent, sicque pro juventutis ratione.

Notum est item quotidianis observatis, vinum generosum, imprimis rubrum, quod astringentem vim simul habet, idonea copia sumpta, diarrhoeae, praesertim in senili aetate, summo auxilio esse. Aequae autem cura, atque in usu opii, hic desideratur. Id enim, initio morbi datum, multum damni efficit, et eo magis, quo magis ratio erit, cur diathesin phlogisticam corporis suspiceremus. Idcirco juniores et validiores, incipiente morbo, eo plerumque prohibendi sunt. Item quoties, siue morbus prodigo acidorum usu, siue illis caeteris

de causis primis viis laedentibus accesserit, vino abstinere juvabit. Attamen non dissimulandum est, id omnibus in aliis exemplis, quibus motus intestinorum peristalticus auctior, cum debilitate conjungi videtur, optimum remedium fore. Saepeque ab opio ad illud, ab illo ad opium transire, illaque eodem tempore assumere prodest.

Idem effecerunt ipecacuanhae granum, granum unum cum semisse, vel duo mane, et vespere insequente, opii aliquantulum, usurpata*. Sed per aliquot dies eam sumi expedit. Et praeter caetera effecta, quae modice stimulando, concire assuescunt, ad spasmus summae corporis partis, sive causam sive eventum, solvendum, materiaeque per cutem transpirantis meatum liberum, conferunt. Ob quam causam, illis morbi speciebus a frigore ortis, ejusve potentia continuatis praecipue conveniunt, et, ut plurimum in more fuit, illa permiscere, ut idem finis plenius perfici posset. Nec ambigitur, quod summo cum aegrotantium auxilio, ac emolu-

†

D

mento

* Vid. celeb. Fothergill apud med. obs. et inq. vol. 6.

mento ea tentata fuerint ; immo etiam, ubi nihil aliud profuerit, levasse visa sunt. Verum præstat plerumque abstinere a vomitu. Is enim totum corpus debilitat ; et, etiamfi motus intestinalium peristalticus aliquatenus inverti potest, is ita temporarius est, ut dubitemus, num aestimari mereatur. Sique existeret acris materia, vix e corpore hac via educenda est.

Quin observatum est, ferri præparationes, corticem Peruvianum, cicutæ extractum *, cascariillae lignique Campechensis decocta, terram Japonicam, mespilæque immatura, hujus morbi remedia fuisse. Forte et tinctura cantharidum eidem proposito inserviret. *Corticem Peruvianum*, nisi ubi diathesis phlogistica est, recte dari sentires ; atque edocemur, diarrhoeam, quæ dysenteriam sequitur, per hujus remedii usum sublata esse †. Oportet autem, sicut is purgare potest, laudanum cum illo conjungere. *Cicutæ extractum*, ut diarrhoeæ remedium, raro exquisitum

* Ill. Greg. praelectiones.

† Phys. et literar. opuscul. vol. iii.

quisitum est ; et me iudice recte : Alvum enim plerumque movet, et ubi vires desidendo prius exhaustae fuerint, perniciosum est : Aut puta illas finire, nulla ratio quare exhiberetur reperta est. Semel id expertum, sed absque auxilio vidimus. *Cascarillae corticis decoctum* etiam ventrem resolvere, doloresque ciere, existimamus. Id tamen cum ligno Campechensi, ut adsolet, temperanter usurpari potest.

Terra Japonica aliis medicamentis mista, plerumque datur, et dubitatum est, num virtutes illi vulgo decretæ, usus testimonio fuerint concordēs. Novi tamen stimulos lenes in diarrhoea curanda ex aequo cum validioribus aliquando pollere ; et idcirco virtutem illi quandam inesse crediderim.

Denique, diarrhoeae hepatitidi supervenienti, sub qua, viribus deficientibus, grave discrimen subiit laborans, tincturam cantharidum per errorem datam levamini esse vidimus. Forsitan vero leniora remedia, etsi hoc in exemplo defecerunt tentata, ex aequo fere prodesse possint. Libuit tamen id referre, dignum existimans, eo
quia

quia necessitate impellente periculum repeti potest, ac unde aliquatenus colligitur, diarrhoeam, morbo relato supervenientem, amplius corporis totius infirmitati, quam fluidorum intemperiei, debere.

Quantum navigationem coelique mutationem respicit, in provectiore morbi stadio aptissimae sunt. Atque in America ubi hujus rei causa, frigidior coelo relicto, calidius navibus quandoque aditur, diarrhoeas gravissimas, praefertim vero illas a variolis ortas, postquam caetera nihil profecissent, ideo sublatas, non semel novimus. Ne autem terra quam quaerunt mutata frigidior sit cavendum est; imbrisque foeda universe vitanda est. Nescimus an corpus alio modo dimotum idem praestitit; sed ubi navigare non commodum est, id experiri debet.

Ubi ex acidis, acescentibus, ac quibusdam aliis stimulis, ut puta ulcerum materiis, plectuntur intestina, haec remedia minore eventu sumuntur. Demulcentia autem et reforbentia, vim illis quodammodo detrectant. Hinc decoctum verbasci et potio cretacea, siquidem id praestant,

stant, meritam laudem adsecuta sunt. Sed in his exemplis tantummodo illa utilissima esse videntur. Quidam potionem dederunt, ut misceretur lenior materia corruptae. Tamen, ut vis humoris, quae huic proposito convenire posset, intestina etiam movet, causamque morbi non superatam relinquit, ille, nisi ubi fitis urgeat, vix assumi debet.

Diaeta etiam conspirare oportet. Causae quae morbum concitaverint fugiendae. Cibi facilis concoctionis esse debent; in juris carniū et gelatinis horum consistere; ac potum vino rubro temperare utile erit.

F I N I S.

E R R A T A.

- Pag. 3. lin. 13. *pro exempla lege exempli.*
19 *pro repleti lege replere.*
7. 20. *pro cient lege ciet.*
12. 3. *pro simpliciis lege simplicius.*
13. 13. *pro quacum lege quocum.*
14. 20. *pro annos lege annis.*
16. 6. *pro prorumpebat lege prorumpebant.*

